

Bestemmelse svarende til Bestemmelsen i Arveafgiftslovens § 3 om bevillingsmæssig Nedsættelse af Afgiften af Arv, der bortskænkes i almennyttigt Øjemed.

Til § 4.

Svarer til § 4 i Arveafgiftsloven.
b. Den tilsvarende Bestemmelse i Arveafgiftsloven, § 4 c., er her indskrænket til kun at gælde, naar Rettigheden bestaar i Indtægtsnydelse af hele Kapitalen eller af en Andel af samme. Herved udelukkes fra Afgiften de Tilfælde, hvor Rettigheden bestaar i en periodisk Indtægtsnydelse af en bestemt Størrelse, hvilke Tilfælde formentlig at burde falde udenfor denne Afgifts Omraade. Hvor den Rettighed, der erhverves, derimod bestaar i Indtægtsnydelse af hele Kapitalen eller en Andel af samme, nærmer Forholdet sig til Succession i Fideikommis (§ 4 a.); ofte vil det endog kunne være meget vanskeligt at afgøre, om der foreligger et Fideikommis eller et Familielegat, idet det ikke er lykkedes at opstille et skarpt Kriterium i saa Henseende. Ikke mindst af sidstnævnte Grund har man derfor ment, at Succession i Familielegat i de her omhandlede Tilfælde bør omfattes af Afgiften, saavel som at Afgiften ligesom ved Succession i Fideikommis bør beregnes af selve Kapitalen, eventuelt Kapitalandelen, medens ved Beregning af Arveafgift efter Arveafgiftsloven i Anledning af Succession i Familielegat det afgiftspligtige Beløb er Kapitalværdien af Indtægtsnydelsen.

Endnu bemærkes med Hensyn til § 4, at Afgiften formentlig ikke bør tages ved Erhvervelsen af Retten til at nyde Indtægten af en bortebleven Persons Formue eller ved Succession i saadan Indtægtsnydelse (Arveafgiftslovens § 4 d.). Afgift bør formentlig først erlægges, naar selve Ejendomsretten til Formuen gaar over, jfr. § 1.

Angaaende Arveforskud m. v. (Arveafgiftslovens § 4 e., f.) henvises til § 5 c.

Til § 5.

Svarer til Arveafgiftslovens § 5, idet man formentlig bl. a. for at hindre Omgaaelser maa inddrage de her omhandlede Erhvervelser under Afgiften.

c. Bestemmelsen, hvortil ikke nogen tilsvarende findes i Arveafgiftslovens § 5, er optaget for at imødegaa Unddragelse af Afgift gennem Fordeling af Arveladerens Formue i dennes levende Live til

de legale eller testamentarisk indsatte Arvinger. Slige Dispositioner i saadant Øjemed vil vel ogsaa kunne tænkes at finde Sted længere Tid end 1 Aar forinden Arveladerens Død, men man har dog ikke ment, at Hensynet hertil tilstrækkelig kunde begrunde Medtagelsen af Gaver givne forinden det nævnte Tidspunkt. I denne Henseende bemærkes, at forsaavidt Giveren har forbeholdt sig Indtægtsnydelsen af det bortskænkede, svares Afgift ifølge § 5 b. Erindres maa ogsaa, at Gavemodtageren ved Gavens Modtagelse erlægger Gaveafgift eller Indkomstskat af Gaven, foruden at Gavemodtageren eventuelt maa erlægge Formueskat.

Til § 6.

Svarer til Arveafgiftslovens § 8 og § 9, 1. og 3. Stk.

Til § 7.

Svarer til Arveafgiftslovens § 9, 2. Stk. Ved Formuleringen har man tilsigtet at give Udtryk for, at den i Udlandet erlagte Afgift kun kan komme til Fradrag, forsaavidt den kan sidestilles med Afgiften efter denne Lov.

Til § 8.

Svarer til Arveafgiftslovens § 10.

Til § 9.

Svarer til Arveafgiftslovens § 12, 1. Stk.

Til § 10.

Svarer til Arveafgiftslovens § 14, 1. og 2. Stk.

Under Hensyn til, at den økonomiske Enhed, som Ægtefællers Formuefællesskab danner, bliver bevaret ved Hensiden i uskiftet Bo, har man fundet det rigtigt heller ikke at kræve Afgift af de Midler, som det uskiftede Bo omfatter, saalænge Skifte ikke finder Sted. Et saadant Krav vilde ogsaa kunne faa betænkelige Følger for den efterlevende Ægtefælle, naar denne fortsætter en Forretning eller Bedrift.

Til § 11.

Svarer til Arveafgiftslovens § 16.

Angaaende 2. Stk. bemærkes, at man har ment, at Adoptivbørn i den der omhandlede Henseende bør ligestilles med